

forøvrigt antog selv uden en saadan Bestemmelse kunde uledes af de øvrige Paragrapher; man vedtog den med særligt Hensyn til Forseelser og Forhøydelsler, som havde fundet Sted, Gud være Lovet ikke i den Landsdeel, for hvilken der nu alene er Spørgsmaal om at give Love, men i en Landsdeel, hvortil man dengang haabede at faae Straffeloven udvidet. Det er denne Paragraphs Historie; den fremkom oprindelig for at ramme visse Udseelser, som havde fundet Sted i Slesvig. Den blev, som sagt, sat ind, ikke fordi Bestemmelsen antoges for nødvendig, da man ogsaa uden en saadan kunde ramme dem, der burde rammes, men fordi det, efter den Retning, Forholdene praktisk havde taget, kunde være hensigtsmæssigt udtrykkeligt at udtale noget Saadant for at give en behørig Paamindeelse til de paagjældende Personer i den af mig nævnte Landsdeel. Det er denne Paragraphs Oprindelse; men senere har man, som bekjendt, villet underlægge den en ganske anden Hensigt, og som Følge deraf har man ogsaa villet underlægge Bestræbelsen for at faae den ud en ganske anden Tanke, end der fornødtvis kan og bør underlægges den. Netop derfor maa jeg nu raade til at stemme imod det ærede Medlems Forslag, thi Paragraphen er nu bleven en Tendentsparagraph. § 73 saaledes, som den foreligger i Forslaget under Nr. 53, behøves ikke, og dersom man sætter den ind, efterat de Forhold, der fra først af have givet Anledning til den, ere bortfaldne, faaer det, som jeg før sagde, Udseende af, at man sætter den ind af tendentiøse Grunde, men det skal man ikke gjøre. Jeg troer vel ikke, at den foreslaaede Paragraph vilde være en Forførdelighed, som den ærede sidste Taler udtrykte sig. Det kan ikke nægtes, at den er affattet paa en mindre helbig Maade, men selv om der er en Mangel ved Redactionen, kan en saadan Feil rettes, uden at man derfor behøver at lade hele Bestemmelsen gaae ud, og den Misforstaaelse, som den ærede Justitsminister oplyste, at den, naar man holder sig strengt til Ordene, kunde føre til, troer jeg virkelig ikke der er fjerneste Grund til at frygte for, at Domstolene ved Anvendelsen skulde gjøre sig skyldige i. Jeg betragter det altsaa ikke som en Forførdelighed at vedtage

Forslaget under Nr. 53, undtagen forsaavidt jeg betragter det som noget Forfeilet, noget aldeles Forkeert, ved en saa alvorlig Ting som den, vi her have for, nemlig, som vi haabe for lang Tid, at give en Straffelov, at lade sig paavirke af en siebløkelig Stemning; thi det er slet ikke Andet end en tendentiøs Stemning, der har frembragt Modstanden imod at lade denne Paragraph gaae ud, eller at afløse den af den Bestemmelse, der er foreslaaet af den ærede Justitsminister. Jeg sigter herved naturligvis ikke til det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds, som her har fremlagt Forslaget, men til Udtalelser, der overhovedet ere fremkomne paa andre Steder mod det Forslag, der blev opstillet og vedtaget i Landsthinget. Jeg sagde før, at Bestemmelserne i det ærede Medlems Forslag ikke behøves, og naar man vil see paa Udkastets § 73, troer jeg, man let maa komme til det Resultat, at det, som det ærede Medlem vil ramme, meget godt kan rammes ved denne. Der tales deri for det Første om den, som offentlig i Tale eller Skrift udtaler sig for at fremkalde fjendtlige Forholdsregler osv., hvilket ganske stemmer med det andet Stykke i det ærede Medlems Forslag, og hvad der omfattes af det første Stykke i dette, rammes ved, hvad der derefter ansføres i Lovudkastets § 73, naar det hedder, at den, som „paa andre Maader end i §§ 71 og 72 omhandlet virker for at fremkalde“ osv., thi det vil dog vel ikke kunne nægtes, at det, der indeholdes i første Stykke af det ærede Medlems Forslag under Nr. 53, netop er ved „andre Maader“, end dem, der omhandles i §§ 71 og 72, at virke for at fremkalde fjendtlige Forholdsregler. Hvad enten det ærede Medlems Forslag vedtages eller ikke, vil det altsaa ikke i Praxis føre til noget forskjelligt Resultat. Til hvad der af den meget ærede Justitsminister og det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage) er anført mod Forslaget under Nr. 54 om, at lade Ordet „offentlig“ gaae ud, skal jeg endnu kun sige, at det for mig er ganske klart, at dette Forslag maa være fremgaaet af en Misforstaaelse af, hvad det overhovedet er, § 73 skal omfatte. Denne Paragraph indeholder den almindelige Bestemmelse, at den, som overhovedet virker